ततश् च साब्धिवलयां श्रीदत्तः प्राप्य मेदिनीं
ननन्द विरहोत्तीर्णः स मृगाङ्कवतीसखः । 199

इत्थं, नरपते, दीर्घवियोगव्यसनार्णवं
तरन्ति च, लभन्ते च कल्याणं धीरचेतसः । 200
इति संगतकाच् छ्रुत्वा कथां स दयितोत्सुकः
तां निनाय निशां मार्गे सहस्रानीकभूपतिः । 201
ततो मनोरथारूढः पुरःप्रहितमानसः
प्रातः सहस्रानीको ऽसौ प्रतस्थे स्वां प्रियां प्रति । 202
दिनैः कतिपयैस् तं च जमदग्नेर् अवाप सः
मृगैर् अपि परित्यक्तचापलं शान्तम् आश्रमं । 203
ददर्श कल्पितातिथ्यं जमदग्निं च तत्र तं
प्रणतः पावनालोकम् आकारं तपसाम् इव । 204
स च तस्मै मुनी राज्ञे सपुत्रां तां समर्पयत्
चिरान् मृगावतीं राज्ञीं सानन्दाम् इव निर्वृतिं । 205
शापान्ते तच् च दम्पत्योस् तयोर् अन्योन्यदर्शनं
आनन्दवाष्पपूर्णायां ववर्ष 'इव 'अमृतं दृशि । 206
तत्पूर्वदर्शनं पुत्रम् आलिंग्य 'उदयनं स तं
मुमोच नृपतिः कृच्छ्राद् रोमाञ्चेन 'इव कीलितं । 207

Digitized by Google